

Република Србија
РЕПУБЛИЧКА КОМИСИЈА ЗА
ЗАШТИТУ ПРАВА У ПОСТУПЦИМА
ЈАВНИХ НАБАВКИ
Бр. 4-00-1175/2018
Датум, 09.02.2024. године
Београд

ОБЈАВЉЕНО НА ОЦЛАСНОЈ
ТАБЛИ И WEB ПРЕЗЕНТАЦИЈИ
ДАНА 12.04.2024. ГОДИНЕ.
ОБЈАВЉЕНО ЈЕ СМАТРА
ИЗРЉЕЊИМ ИТЕКОМ ДАНА
29.04.2024. ГОДИНЕ

Републичка комисија за заштиту права у поступцима јавних набавки (у даљем тексту: Републичка комисија), на општој седници одржаној дана 09.02.2024. године, у саставу који су чинили председница Републичке комисије Хана Хукић и чланови Републичке комисије Весна Гојковић Милин, Јасмина Миленковић, Весна Станковић, Јелена Стојановић, Мерсиа Марковић, Светлана Ражић и Ана Антић, а поступајући по пресуди Управног суда 14 У 23259/18 од 16.10.2023. године и одлучујући о захтеву за заштиту права подносиоца захтева „BFS Servis“ д.о.о. Београд, ул. Хумска бр. 3с, чији је пуномоћник Миша Петровски, адвокат из Београда, ул. Господар Јевремова бр. 45/III/8, поднетом у отвореном поступку јавне набавке услуга - чишћење пословних просторија, ЈН бр. ОП-2018-027, за коју је позив за подношење понуда објављен на Порталу јавних набавки 30.08.2018. године, наручиоца ЈП „Транснафта“ Панчево, ул. Змај Јовина бр. 1, на основу члана 201. став 1. тачка 3) и 240. став 1. Закона о јавним набавкама („Сл. гласник Републике Србије“ бр. 91/2019 и 92/2023), у вези члана 139. и 157. став 6. Закона о јавним набавкама („Сл. гласник Републике Србије“, бр. 124/2012, 14/2015, 68/2015; у даљем тексту: ЗЈН), донела је:

РЕШЕЊЕ

УСВАЈА СЕ КАО ОСНОВАН захтев за заштиту права подносиоца захтева „BFS Servis“ д.о.о. Београд **И ДЕЛИМИЧНО ПОНИШТАВА** отворени поступак јавне набавке услуга – чишћење пословних просторија, ЈН бр. ОП-2018-027, за коју је позив за подношење понуда објављен на Порталу јавних набавки 30.08.2018. године, наручиоца ЈП „Транснафта“ Панчево и то у фази стручне оцене понуда и доношења Одлуке о додели уговора број 11411/1-2018 од 05.10.2018. године.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ наручилац ЈП „Транснафта“ Панчево, да подносиоцу захтева „BFS Servis“ д.о.о. Београд, надокнади трошкове поступка заштите права у износу од 145.500,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема овог решења.

Образложење

У поступку јавне набавке услуга – чишћење пословних просторија, ЈН бр. ОП-2018-027, за коју је позив за подношење понуда објављен на Порталу јавних набавки 30.08.2018. године, наручиоца ЈП „Транснафта“ Панчево, (у даљем тексту: наручилац), понуђач „BFS Servis“ д.о.о. Београд, (у даљем тексту: подносилац захтева), поднео је наручиоцу 15.10.2018. године захтев за заштиту права путем препоручене пошиљке.

Предметни захтев поднет је у фази након доношења Одлуке о додели уговора бр. 11411/1-2018 од 05.10.2018. године, којом је уговор у предметном поступку јавне набавке додељен понуђачу „Laniva“ д.о.о. Београд, (у даљем тексту: изабрани понуђач).

Поднетим захтевом за заштиту права подносилац захтева је оспорио стручну оцену своје понуде, наводећи да је наручилац неправилно поступио када је исту одбио као неприхватљиву. Наиме, наручилац је понуду подносиоца захтева одбио као неприхватљиву из разлога што је подносилац захтева у понуди доставио изјаву којом је под пуном материјалном и кривичном одговорношћу изјавио да је поштовао обавезе које произилазе из важећих прописа о заштити на раду, запошљавању, условима рада и заштити животне средине, што је супротно осуђујућој пресуди Прекршајног суда у Београду бр. 47-Пр. бр. 125055/16 од 03.03.2017. године из области рада радних односа и заштите на раду која је постала правноснажна дана 19.05.2017. године. Међутим, подносилац захтева је истакао да наручилац није поседовао валидан доказ на основу којег би утврдио разлоге за одбијање понуде подносиоца захтева, с обзиром на то да наручилац није позвао подносиоца захтева да достави доказ – потврду из казнене евиденције Прекршајног суда у Београду. Такође је подносилац захтева навео да је у понуди доставио Потврду Прекршајног суда у Београду бр. Prz-2222/2018 од 20.09.2018. године којом је потврђено да подносиоцу захтева четири године пред Прекршајним судом у Београду није изречена мера забране обављања делатности према Закону о прекршајима. Даље подносилац захтева је истакао да му је пресуда Прекршајног суда у Београду бр. 47-Пр. бр. 125055/16 од 03.03.2017. године уручена дана 15.10.2018. године, те да имајући у виду да подносилац захтева има право на жалбу поменута пресуда није постала правноснажна и да није јасно како је наручилац утврдио да је наведена пресуда постала правноснажна. Ово посебно из разлога што наручилац није могао увидом у ток предмета прекршајних судова како би утврдио идентитет окривљеног нити податак када је пресуда постала правноснажна. На крају је подносилац захтева истакао да је Републички фонд за здравствено осигурање у другом поступку јавне набавке донео Одлуку о додели уговора за јавну набавку бр. ЈН 404-1-215/18-24, у којој је у погледу пресуде Прекршајног суда у Београду бр. 47-Пр. бр. 125055/16 од 03.03.2017. године, констатовао да је подносиоцу захтева поменутом пресудом изречена опомена услед олакшавајућих околности.

Имајући у виду наведено подносилац захтева је предложио да Републичка комисија усвоји поднети захтев за заштиту права, те да му се надокнаде трошкови поступка у укупном износу од 145.500,00 динара и то на име плаћене таксе за захтев за заштиту права у износу од 120.000,00 динара и на име састава захтева за заштиту права од стране адвоката у износу од 25.500,00 динара.

Наручилац је дана 19.10.2018. године доставио Републичкој комисији одговор на поднети захтев за заштиту права подносиоца захтева. У одговору на захтев наручилац је истакао да је имао у виду пресуда Прекршајног суда у Београду 47 Пр-125055/16 од 03.03.2017. године, а која је постала правноснажна дана 03.05.2017. године, а печат правноснажности је стављен на предметну пресуду дана 19.05.2017. године (осуђујућа пресуда из области рада, радних односа и заштите на раду), те да је исто видљиво из пресуде. Даље је наручилац истакао да је по пријему пресуде Прекршајног суда у Београду 47 Пр-125055/16 од 03.03.2017. године и то у фази стручне оцене понуда проверио, претходно наведено у пресуди, те том приликом увидом у ток предмета прекршајних судова који се води на Порталу судова Србије утврдио да је против понуђача „BFS Servis“ д.о.о. Београд, донета осуђујућа пресуда Прекршајног суда у Београду 47 Пр-125055/16 од 03.03.2017. године, из области рада, радних односа и заштите на раду (идентитет „BFS Servis“ д.о.о. Београд, као окривљеног у предметној пресуди, је утврђен преко броја предмета, упоређујући исти на Порталу судова Србије са наведеним бројем на пресуди, која је у прилогу овог Одговора).

У вези са наведеним наручилац је истакао да је подносилац захтева негирао правноснажност предметне пресуде, правдајући се да му је иста уручена тек 15.10.2018. године, а што не произилази из доказа, будући да је на пресуди Прекршајног суда у Београду 47 Пр-125055/16 од 03.03.2017. године стављен печат правноснажности дана 19.05.2017. године.

Поред наведеног наручилац је истакао да је имао у виду да је подносилац захтева у поднетом захтеву за заштиту права истакао да је Републички фонд за здравствено осигурање у

Одлуци о додели уговора за јавну набавку бр. ЈН 404-1-215/18-24, имао на располагању пресуду Прекршајног суда у Београду бр. 47-Пр. бр. 125055/16 од 03.03.2017. године и да је само констатовао да је подносиоцу захтева поменутом пресудом изречена опомена услед олакшавајућих околности. Међутим, наручилац је насупрот тврдњи подносиоца захтева у прилогу одговора на захтева за заштиту права доставио Одлуку о додели уговора бр. 300-404-01-00137/2018-K0131 од 29.08.2018. године, коју је донела Пореска управе, Сектор за материјалне ресурсе, Регионално одељење Београд којом је одбијена понуда понуђача „BFS Servis“ д.о.о. Београд, јер је донета осуђујућа пресуда Прекршајног суда у Београду 47 Пр-125055/16 од 03.03.2017. године.

Поступак заштите права који је од стране подносиоца захтева био покренут наведеним захтевом за заштиту права, окончан је тако што је Републичка комисија донела Решење бр. 4-00-1175/2018 од 23.11.2018. године, којим је исти одбијен као неоснован.

У оквиру решења бр. бр. 4-00-1175/2018 од 23.11.2018. године, Републичка комисија је утврдила следеће чињенично стање:

- да је наручилац у конкурсну документацију и то у Обрасцу бр. 5 насловљеном као „Образац изјаве понуђача о поштовању обавеза из члана 75. став 2. ЗЈН“ предвидео да су понуђачи у обавези да у оквиру поменутог обрасца под пуном материјалном и кривичном одговорношћу дају изјаву, да су поштовали обавезе које произилазе из важећих прописа о заштиту на раду, запошљавању и условима рада, заштити животне средине, као и да немају забрану обављања делатности, те да поменути образац понуде, овере и потпишу;

- да је увидом у понуду подносиоца захтева утврђено да је исти у понуди доставио попуњен, потписан и печатом оверен Образац бр. 5 насловљен као „Образац изјаве понуђача о поштовању обавеза из члана 75. став 2. ЗЈН“ у оквиру којег је дао изјаву под материјалном и кривичном одговорношћу да је поштовао обавезе које произилазе из важећих прописа о заштити на раду, запошљавању и условима рада, заштити животне средине, као и да нема забрану обављања делатности која је на снази у време подношења понуде;

- такође је утврђено да део понуде подносиоца захтева чини и Потврда Прекршајног суда у Београду бр. Прз - 2222/2018 од 20.09.2018. године у оквиру које је потврђено „да правном лицу „BFS Servis“ д.о.о. Београд, ул. Хумска 3ц, за последње четири године пред Прекршајним судом није изречена мера забране обављања делатности по Закону о прекршајима“;

- да је даљим увидом у расположиву документацију утврђено да су пресудом Прекршајног суда у Београду бр. 47-Пр.бр.125055/16 од 03.03.2017. године, правно лице „BFS Servis“ д.о.о. из Београда и одговорно лице у правном лицу проглашени одговорним за прекршај из члана 273. став 1. тачка 2. и став 3. Закона о раду и противно члану 111. у вези са чланом 110. став 1. истог Закона, зато што запосленој радници нису исплатили зараду, односно минималну зараду за октобар 2015. године до 30.11.2015. године, услед чега је од стране суда окривљеним лицима тј. правном лицу „BFS Servis“ д.о.о. из Београда и одговорном лицу изречена опомена. Такође, на основу члана 140. став 1. и став 2. тачка 9, члана 141. став 1. и члана 142. Закона о прекршајима, у вези члана 27. став 2. Правилника о накнади трошкова у судским поступцима обавезани су окривљени сваки понаособ да плате трошкове прекршајног поступка у паушалном износу од по 1.000,00 (хиљаду) динара, у року од 15 (петнаест) дана од дана правноснажности пресуде;

- да је увидом у пресуду Прекршајног суда у Београду бр. 47-Пр.бр.125055/16 од 03.03.2017. године, утврђено је да је од стране суда клаузулом правноснажности потврђено да је поменута пресуда у погледу окривљеног постала правноснажна дана 03.05.2017. године, те да је клаузула о правноснажности издата дана 19.05.2017. године;

- да је наручилац донео Одлуку о додели уговора бр. 11411/1-2018 од 05.10.2018. године, којом је уговор у предметном поступку јавне набавке додељен понуђачу „Laniva“ д.о.о. Београд, (у даљем тексту: изабрани понуђач), те да је увидом у наведену одлуку Републичка комисија утврдила да је наручилац до истека рока за подношење понуда благовремено примио две понуде

и да је као једино прихватљиву оценио понуду изабраног понуђача, а потом и изабрао као најповољнију понуду, док је понуду подносиоца захтева одбио као неприхватљиву. Наиме, наручилац је понуду подносиоца захтева одбио као неприхватљиву из разлога што је подносилац захтева у понуди доставио изјаву којом је под пуном материјалном и кривичном одговорношћу изјавио да је поштовао обавезе које произилазе из важећих прописа о заштити на раду, запошљавању, условима рада и заштити животне средине, што је супротно осуђујућој пресуди Прекршајног суда у Београду бр. 47-Пр. бр. 125055/16 од 03.03.2017. године из области рада радних односа и заштите на раду која је постала правноснажна дана 19.05.2017. године. Услед наведеног наручилац је понуду подносиоца захтева одбио као неприхватљиву са позивом на одредбу члана 82. став 1. тачка 3, а у вези са ставом 3. тачка 1. ЗЈН.

Републичка комисија је даље у решењу бр. 4-00-1175/2018 од 23.11.2018. године, навела да је имајући у виду указивање подносиоца захтева да пресуда Прекршајног суда у Београду бр. 47-Пр. бр. 125055/16 од 03.03.2017. године, није постала правноснажна, оценила да је исто неосновано, с обзиром на то да је на наведеној пресуди којом је Републичка комисија располагала у предметном поступку јавне набавке, од стране суда, клаузулом правноснажности потврђено да је поменута пресуда у погледу окривљеног (конкретно подносиоца захтева) постала правноснажна дана 03.05.2017. године, као и да је клаузула о правноснажности издата дана 19.05.2017. године. Осим наведеног подносилац захтева није доставио доказе којима би доказао супротно, односно да поменута пресуда није постала правноснажна. Једини аргумент подносиоца захтева на наведену околност у поднетом захтеву за заштиту права је да је спорну пресуду примио дана 15.10.2018. године и да је у складу са тим поднео жалбу. Међутим, Републичка комисија наведено указивање подносиоца захтева није могла да прихвати као основано, пре свега из разлога што подносилац захтева није доставио доказе којима би оспорио истинитост клаузуле правноснажности, то и из разлога што је од стране овог органа несумњиво утврђено да је на Порталу за праћење тока предмета Прекршајних судова евидентирано да је жалба која је поднета дана 15.10.2018. године одбачена решењем Прекршајног суда дана 29.10.2018. године. Околност да је подносилац захтева поднео жалбу дана 15.10.2018. године, по оцени Републичке комисије не представља доказ да је подносилац захтева пресуду Прекршајног суда у Београду бр. 47-Пр. бр. 125055/16 од 03.03.2017. године и примио дана 15.10.2018. године.

Имајући у виду наведено, Републичка комисија је у конкретном случају поклонила веру у истинитост клаузуле правноснажности утиснутој на пресуди Прекршајног суда у Београду бр. 47-Пр. бр. 125055/16 од 03.03.2017. године и оценила да је у питању правноснажна судска одлука (која је својство правноснажности стекла дана 03.05.2017. године, издавањем клаузуле правноснажности од стране суда као доносиоца исте дана 19.05.2017. године). Постојање наведене правоснажне пресуде је несумњив доказ да подносилац захтева не испуњава обавезан услов за учешће у поступку јавне набавке прописан чланом 75. став 2. ЗЈН и конкурсном документацијом, односно доказ да подносилац захтева није поштовао обавезе које произлазе из важећих прописа о заштити на раду, запошљавању и условима рада.

Такође је Републичка комисија је у решењу бр. 4-00-1175/2018 од 23.11.2018. године констатовала да околност да део понуде подносиоца захтева чини и потврда Прекршајног суда у Београду бр. Прз - 2222/2018 од 20.09.2018. године у оквиру које је потврђено „да правном лицу „BFS Servis“ d.o.o. Београд, ул. Хумска 3ц, за последње четири године пред Прекршајним судом није изречена мера забране обављања делатности по Закону о прекршајима“, не представља доказ којим се потврђује да је подносилац захтева поштовао све обавезе из области заштите на раду, запошљавања и услова рада и заштите животне средине, већ доказ којим се потврђује испуњеност другог услова прописаног чланом 75. став 2. ЗЈН, а то је да подносилац захтева нема забрану обављања делатности. Дакле, како је сходно садржини конкурсне документације и одредбе члана 75. став 2. ЗЈН, било неопходно да осим тога да немају забрану обављања делатности која је на снази у време подношења понуде, понуђачи докажу и да су поштовали обавезе које произлазе из важећих прописа о заштити на раду, запошљавању и условима рада,

заштити животне средине, то је очигледно да подносилац захтева потврдом Прекршајног суда у Београду бр. Прз - 2222/2018 од 20.09.2018. године којом је потврђено да подносиоцу захтева није изречена мера забране обављања делатности по Закону о прекршајима, није доказао да је поштовао све обавезе из области заштите на раду, запошљавања и услова рада и заштите животне средине.

Такође у погледу указивања подносиоца захтева да наручилац није позвао подносиоца захтева да достави доказ – потврду из казнене евиденције Прекршајног суда у Београду и да стога доказ којим је располагао (тј. пресудом Прекршајног суда у Београду бр. 47-Пр. бр. 125055/16 од 03.03.2017. године) није био валидан, Републичка комисија указује да је ирелевантан начин на који је прибављена поменута пресуда, посебно из разлога што начин прибављања спорне пресуде није од значаја са становишта примене одредаба ЗЈН. Осим наведеног из садржине осуђујуће пресуде Прекршајног суда у Београду несумњиво је било могуће утврдити да се истом подносилац захтева и одговорно лице код подносиоца захтева кажњавају за прекршај учињен из области Закона о раду.

На крају је у погледу указивања подносиоца захтева да је Републички фонд за здравствено осигурање у Одлуци о додели уговора од 23.07.2018. године за јавну набавку бр. ЈН 404-1-215/18-24, имао на располагању пресуду Прекршајног суда у Београду бр. 47-Пр. бр. 125055/16 од 03.03.2017. године и да је само констатовао да је подносиоцу захтева поменутом пресудом изречена опомена услед олакшавајућих околности, Републичка комисија нашла да за предметни поступак јавне набавке, није од значаја како је и на који начин је један те исти доказ био оцењен од стране неког другог наручиоца, те услед наведеног Републичка комисија није посебно разматрала околности услед којих Републички фонд за здравствено осигурање у неком другом поступку јавне набавке, који није у вези са предметним поступком, пресуду Прекршајног суда у Београду бр. 47-Пр. бр. 125055/16 од 03.03.2017. године, није узео као одлучујућу за одбијање понуде подносиоца захтева као неприхватљиве. Међутим, Републичка комисија је, опреза ради, проверила и утврдила из садржине Одлуке о додели уговора за ЈН 404-1-215/18-24 да је понуда подносиоца захтева од стране Републички фонд за здравствено осигурање свакако била одбијена као неприхватљива из разлога који нису били у вези са постојањем пресуде Прекршајног суда у Београду бр. 47-Пр. бр. 125055/16 од 03.03.2017. године.

Имајући у виду претходно наведено, Републичка комисија је констатовала да наручилац у конкретном случају није имао основа да понуду подносиоца захтева оцени као неприхватљиву из разлога на које указао подносилац захтева, те су разматрани наводи оцењени као неосновани.

Подносилац захтева је, дана 27.12.2018. године, Управном суду поднео тужбу којом је оспорена правилност Решења бр. 4-00-1175/2018 од 23.11.2018. године.

Такође, Републичка комисија напомиње да подносилац захтева у прилогу захтева за заштиту права, нити у прилогу тужбе није доставио доказ којим би било потврђено да је пресуда 47 Пр. бр. 125055/16 од 03.03.2017. године, брисана из регистра санкција.

Поступајући у управном спору који је покренут поменутом тужбом, Управни суд је донео пресуду број 14 У 23259/18 од 16.10.2023. године, којом је уважена тужба тужиоца „BFS Servis“ д.о.о. Београд и поништено Решење Републичке комисије бр. 4-00-1175/2018 од 23.11.2018. године, те је предмет враћен надлежном органу на поновно одлучивање, при чему је указано да су примедбе суда изнете у овој пресуди обавезне за тужени орган.

У образложењу пресуде Управног суда број 14 У 23259/18 од 16.10.2023. године, а имајући у виду утврђено чињенично стање, констатовано је да се основано тужбом оспорио законитост решења туженог органа. Наиме, Управни суд је констатовао да је пресудом Прекршајног суда у Београду 47 Пр. бр. 125055/16 од 03.03.2017. године, која је постала правоснажна 03.05.2017. године, утврђено да тужилац, као окривљено правно лице и одговорно лице у правном лицу одговоран зато што запосленој није исплатио зараду, односно минималну зараду за октобар 2015. године до 30.11.2015. године, чиме је учињен прекршај из члана 273. став 1. тачка 2. и став 3. Закона о раду, односно да је поступио противно члану 111. у вези са

чланом 110. став 1. истог закона, те да је суд, на основу члана 50. Закона о прекршајима, изрекао опомену. Имајући у виду наведено, по оцени Управног суда на конкретну ситуацију не треба да се примени одредба члана 329. став 1. Закона о прекршајима, већ да треба да се примени одредба члана 329. став 2. Закона о прекршајима којом је прописано да се изузетно од става 1. овог члана, изречена опомена брише у року од годину дана од правноснажности одлуке којом је изречена. Такође је Управни суд навео да тужени приликом поновног одлучивања треба да има у виду да је оспореном решењу утврђено да је пресуда Прекршајног суда 47 Пр. бр. 125055/16 од 03.03.2017. године, постала правноснажна дана 03.05.2017. године, а да је позив за подношење понуда објављен на Порталу јавних набавки дана 30.08.2018. године. Због наведеног, према оцени Управног суда потребно је да тужени у поновном поступку, правилном применом Закона о прекршајима („Службени гласник РС“, бр. 65/13 и 13/16), оцени од каквог је значаја чињеница да је пресуда Прекршајног суда у Београду 47 Пр. бр. 125055/16 од 03.03.2017. године, постала правноснажна 03.05.2017. године, а да је позив за подношење понуда за предмету јавну набавку објављен на Порталу јавних набавки дана 30.08.2018. године, а све имајући у виду садржину и смисао одредбе члана 329. Закона о прекршајима. Такође је Управни суд у образложењу пресуде констатовао да је на усменој јавној расправи пуномоћник тужиоца указао да је уз поднесак од 24.01.2019. године, доставио потврду Прекршајног суда у Београду Прз 69/19 од 15.01.2019. године, којом је потврђено да је пресуда 47 Пр. бр. 125055/16 од 03.03.2017. године, брисана из регистра санкција дана 03.05.2018. године.

Због наведеног је, према оцени Управног суда, оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, те је на основу члана 40. став 2. и члана 42. став 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, бр. 111/09; у даљем тексту: Закон о управним споровима) одлучио као у ставу I диспозитива пресуде. Наведено је још да је у поновном поступку тужени везан правним схватањем и примедбама суда у погледу поступка, сагласно члану 69. став 2. Закона о управним споровима.

Пре одлучивања о поднетом захтеву за заштиту права, поступајући орган је констатовао да је у конкретном случају предметни поступак јавне набавке покренут у време важења Закона о јавним набавкама („Сл. гласник Републике Србије“, бр. 124/2012, 14/2015, 68/2015; у даљем тексту: ЗЈН).

С обзиром на чињеницу да је Управни суд донео пресуду број 14 У 23259/18 од 16.10.2023. године, којом је уважио тужбу подносиоца захтева у својству тужиоца и поништио Решење бр. 4-00-1175/2018 од 23.11.2018. године, те имајући у виду садржину поменуте пресуде, односно изнето правно схватање и примедбе Управног суда, Републичка комисија је поновила поступање поводом предметног захтева за заштиту права подносиоца захтева „BFS Servis“ д.о.о. Београд, на основу чега је одлучено као у првом ставу диспозитива овог решења.

Наиме, уважавајући аргументацију Управног суда, а полазећи од чињеничног стања утврђеног у конкретном случају као и чињенице да је чланом 329. став 1. Закона о прекршајима („Службени гласник РС“, бр. 65/13 и 13/16) прописано да изречена санкција правном, физичком и одговорном лицу као и предузетнику брише се из евиденције по службеној дужности ако кажњено лице у року од четири године од дана правоснажности одлуке којом је изречена санкција не учини нови прекршај, те да је ставом 2. истог члана прописано да изузетно од става 1. овог члана, изречена опомена брише се у року од годину дана од правоснажности одлуке којом је изречена, у конкретном случају Републичка комисија налази да наручилац стручну оцену понуда у предметном поступку јавне набавке, која је окончана доношењем оспорене Одлуке о додели уговора бр. 11411/1-2018 од 05.10.2018. године, а на основу које је уговор додељен понуђачу „Laniva“ д.о.о. Београд, није извршио на правилан и законит начин. Наиме, из наведеног следи да је у конкретном случају, у циљу доношења правилне и законите одлуке о додели уговора, наручилац требало да утврди релевантно чињенично стање у вези са спорним околностима на које је подносилац захтева предметним захтевом за заштиту права указивао.

Због свега изнетог, Републичка комисија је, сходно члану 157. став 6. тачка 1. ЗЈН, донела одлуку као у ставу првом диспозитива овог решења.

Одлука о трошковима поступка заштите права је донета на основу члана 156. ЗЈН и тарифног броја 37. став 1. у вези тарифног броја 13. важеће Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Сл. гласник РС“, бр. 43/2023; у даљем тексту: Тарифа), те је утврђено да подносиоцу захтева припада право на накнаду трошкова поступка заштите права у укупном износу од 145.500,00 динара, од којих се износ од 120.000,00 динара односи на трошкове уплаћене таксе за поднети захтев за заштиту права, док се износ од 25.500,00 динара односи на трошкове састава захтева за заштиту права од стране адвоката. Како процењена вредност конкретне јавне набавке износи 7.000.000,00 динара без ПДВ-а, адвокату припада награда за његово ангажовање у износу од 25.500,00 динара, колико је у конкретном случају подносилац захтева тражио у поднетом захтеву за заштиту права.

На основу изложеног, о трошковима поступка заштите права одлучено је као у ставу другом диспозитива овог решења.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против одлуке Републичке комисије не може се изјавити жалба.

Против одлуке Републичке комисије може се покренути управни спор подношењем тужбе Управном суду у року од 30 дана од дана пријема исте.

ПРЕДСЕДНИК

РЕПУБЛИЧКЕ КОМИСИЈЕ

Хана Хуклић

Доставити (по ЗУП-у):

- 1. наручиоцу:** ЈП „Транснафта“ Панчево, ул. Змај Јовина бр. 1;
- 2. подносиоцу захтева:** „BFS Servis“ d.o.o. Београд, ул. Хумска бр. 3с;
- 3. пуномоћнику подносиоца захтева:** Миша Петровски, адвокат из Београда, ул. Господар Јевремова бр. 45/III/8;
- 4. изабраном понуђачу:** „Laniva“ d.o.o. Београд, ул. Владимира Гортана бр. 24/1.